

Т.	ѣмже	ѣюже	ѣмже
П.	(ш) нѣмже	нѣйже	нѣмже.

множественно.

И.	ѣже	ѣже	ѣже
Р.	ѣхже	ѣхже	ѣхже
Д.	ѣмже	ѣмже	ѣмже
В.	ѣже	ѣже	ѣже
Т.	ѣмиже	ѣмиже	ѣмиже
П.	(ш) нѣхже	нѣхже	нѣхже

Кога предъ косвенны-те падежи на това мѣстоименіе имѣтъ предлозы, тога они за благогласіе примѣтъ *н*, както отъ *негѡ* — *ѣгѡ*, къ *немѡ* — *ѣмѡ*, за *нами* — *ѣми*, *ѡ* *нѣхъ* — *ѣхъ* и проч.

§ 34. За мѣстоименія-та опредѣлительны *самыи*, *самъ* и *весь*.

Първо-то отъ нихъ опредѣлява точность-та (подлинность) на предметъ-а; второ-то опредѣлява обѣемъ-а и количество-то на предметъ-а.

Първо-то ся скланя пълно и усѣчено по първий-а примѣръ на прилагателны-те, а второ-то така:

Число единственно.

мжс.	жен.	сред.
И. <i>весь</i>	<i>вса</i>	<i>всѣ</i>